

De Opmars van de Islam naar Wereldheerschappij - # 1

Prof. Johan Malan¹, <http://www.bibleguidance.co.za/>, maart 2007

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V.

Meer dan 20% van de wereldbevolking - ongeveer 1,4 miljard mensen - is moslim en dit geloof is bezig aan een snelle opgang. In verscheidene westerse landen is de Islam² al de tweede grootste godsdienst, na het Christendom. Gedreven door de olierijkdom van Arabische staten is de Islam bij actieve programma's betrokken om wereldwijd de Koran³ en andere godsdienstige geschriften te verspreiden, moskeeën te bouwen, religieuze rechtvaardiging te verschaffen voor de politieke aspiraties van anti-westerse en anti-Joodse groepen, en bevorderen zij op verschillende fronten hun ideaal van wereldoverheersing.

De verzwakking van het Christendom in Europa en Noord-Amerika speelt in het voordeel van de Islam omdat er in de traditioneel christelijke wereld feitelijk geen weerstand tegen hen geboden wordt. Het is trouwens een nieuwe modegril bij westerlingen geworden om naar de Islam over te stappen. Terwijl het Christendom als een dode godsdienst beschreven wordt, die bezig is al zijn beginselen prijs te geven, wordt de Islam als een levenskrachtige, alternatieve manier voorgesteld om dezelfde Schepper te aanbidden en de hele wereld aan Hem dienstig te maken.

Meer en meer mensen voelen zich tot de Islam aangetrokken omdat dit geloof strenge morele normen kent - anders dan zovele in verval zijnde christelijke kerken die zo tolerant en beginselloos zijn geworden dat zij buitenechtelijke verhoudingen, homoseksuele betrekkingen en ander immoreel kwaad oogluikend toelaten. Veel westerse vrouwen zijn zelfs bereid om de minderwaardige sociale status te aanvaarden die de Islam aan hen toeschrijft, om weer geborgenheid en vaste richtlijnen in het leven te hebben.

De zaak is echter niet zo eenvoudig, want met de opmars van de Islam naar wereldheerschappij is er een donker en onheilspellend einddoel in aantocht. Met zijn oorsprong en sterke ondersteuningsbasis in het Midden-Oosten is de Islam goed gepositioneerd om op een gewelddadige aanslag op het Christendom en Judaïsme, welke ook hun oorsprong in het Midden-Oosten hebben, aan te sturen. Het is juist het doel van de Islam om het Christendom en Judaïsme als verouderde, valse en uitgediende monotheïstische geloven te brandmerken en deze door de Islam en haar Koran, als "de finale openbaring van Allah", te vervangen.

Veel christenen zijn zich niet bewust van de volle implicaties van de opkomst van Islamitische staten in het Midden-Oosten. Zij beseffen niet dat de machtsuitbreiding van die landen gericht is op de vestiging van een uitgebreide Islamitische ideologie in de wereld. De kern daarvan is godsdienstig maar de ideologie sluit de hele cultuur van een volk in, want ze is ingesteld op de bevordering van de moslims hun politieke, sociale en opvoedkundige gebruiken, alsook de islamitische moraliteit en de *sharia*-wetten. Islamitisch fundamentalisme is onverzoenbaar met, en staat vijandig tegenover alle andere ideologieën en godsdiensten in de wereld.

De Islam ziet zichzelf als het enige ware monotheïstische geloof en het wil zich wereldwijd vestigen. Zij gebruiken elke denkbare methode om hun doel te bereiken. Aan de ene kant zijn er de zachte methodes waarmee geprobeerd wordt om zekere beginselen in Christendom en Judaïsme te vervals en ze als ondergeschikt aan de Koran, als jongste openbaring van God, voor te stellen. Aan

¹ Johan S. Malan is professor (sinds 2006 op rust) antropologie aan de 'Universiteit van die Noorde' in the Limpopo Provincie van Zuid-Afrika, en zoon van een voormalige zendeling in Zuid-Afrika en Swaziland. Hij is ook redacteur van een tweemaandelijks Christelijk tijdschrift in het Afrikaans - *Die Basuin* - dat voor het eerst verscheen in 1984.

² De Islam werd gesticht door Mohammed in 622 n.C.

³ De Koran werd geschreven door Mohammed in de periode 622-632 n.C. en is ingedeeld in 114 hoofdstukken, sura's genoemd. Qua grootte is de Koran 1/5 van de Bijbel en 2/3 van het Nieuwe Testament.

de andere kant gebruiken zij harde methodes van confrontatie en geweld waardoor tegenstanders gedwongen worden om het gezag van Allah te aanvaarden. De *Jihad* (heilige oorlog) wordt voor dit doel aangewend. De *Jihadisten* worden hoe langer hoe meer prominent en militant om hun doel, de oogmerken van de Islam in de wereld, te bevorderen en af te dwingen

Ontstaansgeschiedenis

Islam betekent *onderworpenheid aan de wil en woorden van Allah*, en is de ambtelijke naam van deze godsdienst. Een *moslim* is een beoefenaar van de Islam, en dus kan ook gesproken worden van het moslimgeloof. Omdat Allah zijn woorden aan de profeet Mohammed bekendgemaakt heeft wordt dit geloof ook wel *mohammedanisme* genoemd, en de aanhangers *mohammedanen*.

Oorsprong

De Joden en veel van de Arabieren stammen in twee verschillende geslachtslijnen van Abraham af. De Arabieren stammen af van de *natuurlijke* zoon Ismaël, die uit de Egyptische slavin Hagar geboren werd. De Joden stammen af van Abrahams zoon Izaäk, die de zoon van *de belofte* is. Zijn moeder was Sara. Er staan duidelijke beloften in de Bijbel dat de Messias uit Abrahams nageslacht via Izaäk, Jakob, Juda en David geboren zou worden (vgl. Gen. 12:3; 17:19; 26:1-3; 28:1-4; 49:8-10; Ps. 132:11; Luk. 1:32; Hand. 13:22-23; Rom. 9:6-7; Gal. 3:14). Dit is de christelijke lijn waardoor God Zijn verlossingsplan voor de hele wereld bereid heeft.

De dochter⁴ van Ismaël werd een van de vrouwen⁵ van Ezau (vgl. Gen. 36:3), en uit deze twee zonen van Abraham en Izaäk zijn de Amalekieten, Edomieten en Filistijnen afgestamd, van waaruit de Arabische volkeren van vandaag zijn voortgekomen. De profeet Mohammed is uit dit geslacht afkomstig. **Het is de antichristelijke lijn die met de vijanden van Israël geassocieerd wordt.** De Arabieren houden echter vol dat de beloften van God aan Abraham door zijn oudste zoon, Ismaël, op hen van toepassing zijn, en dat de Joden en Christenen valse godsdiensten beoefenen.

De stichter van de Islam

Mohammed werd in 570 n.C. in Mekka geboren. De naam van zijn vader was Abdullah (Dienst-knecht van Allah). Toen Mohammed zes was, waren zijn beide ouders reeds overleden en is hij eerst bij zijn arme grootvader en daarna bij een arme oom van hem gebleven. Hij heeft nooit leren lezen en schrijven en moest al vroeg voor zichzelf zorgen. Hij kreeg werk bij karavaanhandelaars en heeft een rondtrekkend leven geleid. Op zijn reizen met kamelen door Arabië bezocht hij ook Syrië, waar hij contact gehad heeft met het Judaïsme en het Christendom.

Toen Mohammed 25 was is hij met een rijke 40-jarige weduwe getrouwd. Hij liet de karavaanhandel in de steek en werd een handelaar in Mekka. Hier heeft hij veel tijd aan meditatie gewijd. Toen hij 40 was heeft Mohammed een visioen gehad terwijl hij alleen in een grot op vijf kilometer van Mekka verwijderd was. Volgens hem was het de engel Gabriël die aan hem verscheen en die zei dat hij door Allah gestuurd was.

In zijn boek *Who is this Allah?* schrijft G.J.O. Moshay dat wanneer Mohammed geïnspireerd raakte, hij dan in coma op de grond viel, beefde en geweldig zweette. Zijn ogen waren toe en het schuim kwam uit zijn mond. Ooggetuigen zeiden dat zijn aangezicht op dat van een jonge kameel geleek. Hij kreeg intense hoofdpijnen en zijn helpers hebben zijn hoofd in henna gedoopt. Soms waren zijn coma's niet zo diep en leek hij dan een dronken man die nog in bepaalde mate bij bewustzijn was.

⁴ Basmath.

⁵ De andere vrouwen van Ezau waren uit de Kanaänieten.

Volgens de Islamitische tradities, die in de *Hadith* opgetekend zijn, was Mohammed aanvankelijk niet zeker of de openbaring die hij ontving, goddelijk of demonisch was. Zijn vrouw heeft hem aangemoedigd om zichzelf daarvoor open te stellen en hield vol dat het van de engel Gabriël afkomstig was. Mohammed was duidelijk een spiritistisch medium voor een hogere macht die hem in bezit nam en buitenzintuiglijk met zijn geest en verstand communiceerde. Hij kon enige tijd de lange boodschappen die hij ontving, reciteren. Zijn dienaars schreven die dan op, en zo zijn de eerste geschreven delen van de Koran tot stand gekomen.

U kan de Koran bij mij aanvragen, Nederlands of Engels,
als Word-document of PDF, kosteloos, via mail (M.V.)

De pre-islamitische Arabieren hebben vele goden aanbeden. Hun belangrijkste heiligdom was en is nog steeds de Ka'aba in de grote moskee van Mekka, Saoedi-Arabië. Dit is een stenen structuur die al tien keer herbouwd werd. De huidige Ka'aba is in 696 n.C. gebouwd. Ze is 12 bij 10,5 meter en 15 meter hoog. Daarbinnen bevindt zich de beroemde zwarte steen - waarschijnlijk een meteoriet. De Ka'aba wordt met een zwart kleed bedekt en is rijkelijk met citaten uit de Koran versierd.

In de tijd van Mohammed werden hier 365 afgoden vereerd. Allah was één daarvan, en hij was de god van de Kuraïsj-stam waartoe Mohammeds familie behoorde. Vier jaar na zijn visioen in de grot is Mohammed echter beginnen verkondigen dat Allah de enige god is en dat hij zijn profeet is.

Mohammeds vrouw en zijn slaven waren zijn eerste bekeerlingen. Tegenstand tegen zijn nieuwe geloof leidde tot doodsbedreigingen tegen hem. Als gevolg hiervan is hij in 622 (het begin van de Islamitische jaartelling) naar Medina gevlucht waar hij tot aan zijn dood in 632 verbleef. Hier heeft hij zijn theocratische staat gesticht en de eerste moskee gebouwd. Hij bepaalde dat de mensen in de richting van Mekka moesten kijken wanneer zij vijf keer per dag hun *sâlat*-gebeden opzeggen. Mohammed heeft ook de vasten van de Ramadan (1 maand) in gesteld, alsook het geven van tienden. De verhoudingen met Christenen en Joden werden aanzienlijk slechter, maar uiteindelijk verleende hij hen vrijheid van geloof in ruil voor het betalen van belasting.

Tijdens zijn verblijf in Medina heeft Mohammed 66 militaire expedities ondernomen. In 630 veroverde hij Mekka. De godsdienst met een visie voor wereldoverheersing was nu stevig in de Arabische woestijn gevestigd. Er werd aan de tegenstanders geen genade verleend en de aanbidding van Allah werd met het zwaard afgedwongen.

Leerstellingen

Er zijn bepaalde godsdienstige beginselen en methodes die de grondslag van de Islam vormen:

Artikelen van het geloof

Mohammed heeft gezegd: "Er is geen God behalve Allah, en Mohammed is zijn profeet". Dit is de fundamentele geloofsbelijdenis die als *Kalima* bekendstaat. Hier voegde hij aan toe dat het eeuwige leven op grond van iemands goede werken toegekend wordt. De regels voor voortreffelijkheid worden opgesteld en alle goede moslims moeten de volgende godsdienstige plichten nakomen, die ook *de vijf pilaren van de Islam* genoemd worden:

1. De *Kalima* geloofsbelijdenis moet correct en hardop opgezegd worden.
2. Er moet vijf maal per dag gebeden worden - ochtend, middag, namiddag, avond en nacht - terwijl de persoon in de richting van Mekka neerbuigt.
3. Financiële bijdragen moeten gegeven worden voor godsdienstige doeleinden, en er moet bijstand verleend worden aan de armen en zieken.
4. Vasten overdag in de maand Ramadan (na zonsondergang kan iedereen eten).
5. Een pelgrimstocht naar Mekka moet ten minste één keer in een persoon zijn leven ondernomen worden.

In de verschillende moslimsekteën zijn er extremistische groepen die erg sterk staan op de verbintenis tot een heilige oorlog (*Jihad*) als een methode om andere mensen aan het gezag van Allah te onderwerpen. Dit wordt volgens zekere bronnen als de zesde pilaar van de Islam beschouwd.

Geloof in Allah is de gemeenschappelijke factor in de 150 Islamitische sekten, waaronder de Soennieten, Sjiieten, Wahabieten en Soefieten de grootste groepen zijn. Ongeveer 86% van alle moslims zijn Soennieten. *Sunnah* betekent *Traditie* en verwijst naar het feit dat deze groep een verzameling tradities (de *hadiths*) heeft die een even volle erkenning genieten als de Koran. Zij erkennen alle *kaliefs* die als opvolgers van Mohammed heersers in de moslimwereld waren, terwijl de Sjiieten de eerste drie *kaliefs* als indringers beschouwen die hun positie wederrechtelijk verkregen hebben en wier leerstellingen ook verworpen worden. Er bestaat een bittere strijd tussen Soennieten en Sjiieten. Er zijn grote groepen Soennieten en Sjiieten in Iran en Irak. Elke groep heeft zijn eigen leiders en godsdienstige tradities die in zekere opzichten van elkaar verschillen.

Geweld

Mohammed heeft bevolen dat allen die de boodschap van Allah niet aanvaarden, gedood en aan bomen moeten vastgespijkerd worden, of dat hun handen en benen afgehakt worden - Sura 5:33⁶. Volgens Sura 47:4⁷ beveelt Allah de moslims iedereen die weigert om de leer van de Islam te aanvaarden te onthoofden. Sura 2:190-191⁸ zegt dat mensen die niet geloven, gedood moeten worden waar ze ook aangetroffen worden. Mohammed verhief geweld tot een verheven eigenschap. Voor hem was een dag die met het zwaard werd gewonnen, verkieslijker dan dertig dagen van vasten en bidden.

Allah

In zijn boek *Who is this Allah?* (blz. 124), zegt Moshay dat *Allah* een algemeen naamwoord is dat slechts *de god* betekent. De vraag komt dan op: welke god? Indien *Allah* een generische term is die *god* betekent, kan dit naar de God van de Bijbel verwijzen omdat deze naam ook in de Arabische Bijbel gebruikt wordt, of het kan naar een valse god verwijzen, b.v. de god van de Koran. Een generische term, b.v. *Here* of *God* in het Nederlands (*Kurios* of *Theos* in het Grieks, en *Elohim* in het Hebreeuws), moet echter verder gedefinieerd worden omdat die verschillende toepassingen kan hebben. In 2 Kor. 4:4 verwijst *theos* enerzijds naar de ware God maar anderzijds ook naar de valse god van deze wereld, de duivel⁹. In Genesis 1:1 en Exodus 20:2 verwijst *Elohim* naar *God*, maar in Exodus 20:3 en 23 verwijst *elohim* naar *andere goden*, die afgoden zijn. Indien *Allah* dus gebruikt wordt om naar de God van de Bijbel te verwijzen, moet Hij duidelijk van *Allah*, de god van de Koran, onderscheiden worden. Het gaat hier niet om dezelfde godheid.

In een nieuwe vertaling van de Arabische Bijbel (www.arabbible.com) wordt de term *Allah* helemaal niet gebruikt, omdat die als een specifiek naamwoord kan beschouwd worden die slechts naar de god van de moslims verwijst. De vertalers zeggen: “*The textual foundation for Arab Bible is the venerable Van Dyck translation, completed in Lebanon in March 1860... The term used for “God” in the Van Dyck version is ‘Allah.’ However, Arab Bible does not use this word at all. Instead, the word ‘al-ilaah’ has been employed... The principle is this: that when referring to God, you may use*

⁶ “De vergelding dergenen die oorlog tegen Allah en Zijn boodschappers voeren en er naar streven wanorde in het land te scheppen, is slechts dat zij gedood of gekruisigd worden, of dat hun **handen en hun voeten** de ene rechts en de andere links, worden **afgesneden** (Eng. versie: cutting off of hands and feet) of dat zij het land worden uitgezet. Dat zal voor hen een schande in deze wereld zijn en in het Hiernamaals zullen zij een grote straf ontvangen” (Sura 5:33).

⁷ “Wanneer gij de ongelovigen (in oorlog) ontmoet, **treft dan hun nek** en wanneer gij overwinnaar zijt, bindt hen dan vast. En wanneer de oorlog opgehouden is, laat hen dan vrij uit gunst of voor een losprijs. Zo zij het. En indien Allah wilde, had Hij hen Zelf kunnen bestraffen. Doch Hij wilde sommigen uwer door anderen op de proef stellen. En degenen die terwille van Allah worden gedood, hun werken zal Hij zeker niet vruchteloos maken” (Sura 47:4).

⁸ “En strijdt voor de zaak van Allah tegen degenen, die tegen u strijden, maar overschrijdt de grens niet. Voorzeker, Allah heeft de overtreders niet lief. En **doodt hen, waar gij hen ook ontmoet** en drijft hen uit, vanwaar zij u hebben uitgedreven; want vervolging is erger dan doden. En bevecht hen niet nabij de heilige Moskee, voordat zij u daarin bevechten. Maar indien zij u bevechten, bevecht hen dan - zo is de vergelding voor de ongelovigen” (Sura 2:190-191).

⁹ “Van hen geldt dat de **god** (*theos*) van deze wereld de overleggingen van de ongelovigen heeft verblind, opdat de verlichting met het evangelie van de heerlijkheid van Christus, Die het beeld van **God** (*theos*) is, hen niet zou bestralen” (2 Kor. 4:4).

the generic cultural word for ‘god’, but not the proper name of a specific god from that culture (e.g. Baal, Zeus, Allah, Thor, etc.)”.

Voor hen is *Allah* een persoonlijke naam die niet voor een andere god mag gebruikt worden, terwijl *al-ilaah* een algemeen naamwoord is dat elke god kan aanduiden. Wat dan met de miljoenen Arabische christenen die in de naam van de Bijbelse Allah gered werden? Deze vertalers hebben zich ook de vraag gesteld:

“Wat te denken van onze kostbare christenbroeders en -zusters die de term ‘Allah’ al jaren gebruiken? Zijn zij nu minderwaardig in onze ogen? Beslist niet! Er zijn veel goede gelovigen die de naam Allah gebruiken. Deze verandering is niet bedoeld om de oprechtheid van hun geloof in de ware Verlosser, Jezus Christus, in vraag te stellen of te minachten. Er is geen sprake van enige veroordeling van hen. Deze verandering wordt met het oog op de toekomst gemaakt. Er zijn thans veel moslims die voor Jezus worden gewonnen, en wij geloven dat deze tendens in de toekomst zal toenemen. Het zal pijnlijke offers aan de kant van veel gelovigen vergen om het Lam van God te volgen en te breken met de Islam. Er zijn echter zekere dingen die de moeite waard zijn om voor te lijden” (www.arabbible.com). Indien de naam *Allah* steeds door beide groepen wordt gebruikt, zoals thans, wordt deze duidelijk als een algemene, niet-specifieke term gebruikt die óf naar de God van de Bijbel kan verwijzen, óf naar de Islamitische god.

De naam *Allah* zoals die in de Koran gebruikt wordt, heeft zijn oorsprong in de pre-Arabische wereld waar 365 verschillende stamgoden in de polytheïstische godsdienst van Mekka vereerd werden. Na de openbaringen die Mohammed in de grot buiten Mekka gehad heeft, heeft hij zijn eigen stamgod, Allah, tot de positie van oppergod verheven. Mohammed heeft niet, zoals Paulus in Athene, de ware God aan de afgodendienaars verkondigd, maar de status van zijn eigen god verhoogd en de 364 andere goden verworpen. Strikt genomen is deze godsdienst niet monotheïstisch maar henotheïstisch: het geloof in een god tussen vele goden. Hetzelfde gebruik wordt in het hindoeïsme aangetroffen.

Mohammed heeft het idee van een oppergod gekregen door zijn blootstelling aan de christelijke en joodse geloven. Toen heeft hij de status van zijn eigen god tot die van de ware God verhoogd en ook verklaard dat hij de Schepper is. Hij heeft echter niet het attribuut ‘Vader’ aan Allah toegeschreven, en ook niet zijn persoonlijke naam ‘Jahweh’ of zijn beschrijvende naam als de ‘God van Israël’. De god van de Koran is dus totaal verschillend van de God van de Bijbel.

Mohammed heeft aan de heidense rituelen bij de Ka’aba deelgenomen en dit als een gelegenheid aangewend voor de bekendmaking van Allah als de opperheerser van het heelal. In zijn boek *The Middle East at the Crossroads*, blz. 11, zegt Konrad Meyer: “Nog vóór Mohammed werden er in de Ka’aba van Mekka vele goden vereerd. Gedurende godsdienstige feesten in de stad is hij opgestaan en heeft uitgeroepen: *La alla illa allahu!* (Er is geen god behalve Allah). Dit is later de fundamentele geloofsbelijdenis van de Islam geworden. De Ka’aba was hun eerste heiligdom. De kern van de Islam is toewijding aan Allah. Islam is een godsdienst die altijd in oppositie heeft gestaan tegenover Jezus Christus, de gekruisigde, opgestane en komende Heer”.

Allah wordt in de Koran als een harteloze en gewelddadige god voorgesteld die geen genade beoogt. Voor hem zijn mensen slechts slaven die geen vrije wil of macht bezitten. Allah verwacht absolute onderdanigheid van iedereen. Hij is een zelfgecentreerde en wrede tiran die enkel bevelen kan geven. Het geloof in zo’n god leidt naar volslagen fatalisme.

De Koran

De Koran is het heilige boek van de moslims. Zij geloven dat de oorspronkelijke Koran, die in het Arabisch (de taal van Allah) is geschreven, in de hemel is. Zij beschouwen het Arabisch als de meest volmaakte van alle talen en om deze reden werd de Koran eeuwenlang niet in een andere taal vertaald, opdat de oorspronkelijke taal en de inhoud ervan niet ontheiligd zouden worden. Vandaag is de Koran echter in veel talen vertaald.

Koran betekent “weerstand bieden” en Moslims beweren dat de inhoud ervan door de engel Gabriël aan Mohammed gedicteerd werd. Hij was ongeletterd en zijn volgelingen hebben de voordrachten opgeschreven. De Koran bestaat uit 114 hoofdstukken die *sura*’s genoemd worden. Mohammed

bracht echter veel tegenstrijdige en verwarrende stellingen. Als gevolg hiervan werden zijn uitspraken dikwijls herzien en gedeeltelijk overgeschreven in een poging de meest in het oog lopende tegenstrijdigheden te verwijderen.

De stelling wordt soms ingenomen dat de Koran Mohammeds manier was om de geloofsbegrippen van het Jodisme en Christendom in de Arabische wereld over te dragen. Hij heeft echter zelf deze aanspraken verworpen door de Islam als de enige ware godsdienst te omschrijven. Mohammed stond openlijk vijandig tegenover de Christenen en Joden en hij heeft ze in de naam van Allah vervloekt (Sura 4:44-55)¹⁰. Tegen hen wordt haat en vooroordeel uitgesproken, en Mohammed heeft zijn volgelingen aangemoedigd om niets met Joden of Christenen van doen te hebben: “O, gij die gelooft, neemt de Joden en de Christenen niet tot vrienden. Zij zijn elkanders vrienden. En wie uwer hen tot vrienden neemt, is inderdaad één hunner. Voorwaar, Allah leidt het overtredende volk niet” (Sura 5:51).

Heilige oorlogen

De Koran beveelt het voeren van heilige oorlog (*Jihad*) aan, als een erkende methode om het gezag van Allah door zijn volgelingen te late gelden. Mohammed heeft eerst door overreding geprobeerd om bekeerlingen te krijgen, maar toen dit mislukte, heeft hij zijn doel met geweld willen bereiken. **Het zwaard** is de algemene manier geworden voor de uitbreiding van de Islam. Mohammed heeft zijn volgelingen beloofd dat wanneer zij in een *Jihad* sterven, zij naar het paradijs zullen gaan.

Het zwaard in de Saoedische vlag

In de tien jaar vóór Mohammeds dood (622 tot 632) is het hele Arabische schiereiland naar de Islam overgegaan. Mohammeds opvolgers hebben de machteloosheid van de staten in het oostelijke deel van het Romeinse rijk (deze onder het beheer van Constantinopel), alsook Perzië (het huidige Iran), die door onderlinge oorlogen verzwakt waren, uitgebuit om het machtsgebied van de Islam verder uit te breiden. In elk geval hebben verscheidene landen in deze streek een sterke politieke en godsdienstige tegenkanting getoond tegen Constantinopel, zodat de Arabieren daar als bevrijders aanzien werden.

Tegen 650 was Egypte en grote delen van Noord-Afrika, zowel als Palestina, Syrië en het hele Perzische koninkrijk, in handen van de Islam.

In 711 hebben de Moren (moslims uit Noord-Afrika) Spanje veroverd. Het was pas met de val van Granada in 1492 dat het islamitische Moorse rijk in dit land aan zijn einde kwam.

In 1001 is de Turkse sultan, Mahmud, met de verovering van Indië begonnen en in de komende paar eeuwen werd de islamisering van Indië voltooid. In 1071 heeft een overwinning over de Oost-Romeinse keizer grote delen van Klein-Azië onder het beheer van de Islam gebracht.

In 1453 werd Constantinopel (Byzantium) door de Turken veroverd en onder het directe toezicht van de Islam gebracht. Sommige christelijke kerken werden tot moskeeën omgeschapen, terwijl er

¹⁰ “44. Kent gij niet degenen, die deel hebben aan het Boek? Zij geven de voorkeur aan dwaling en wensen, dat ook gij van de (rechte) weg moogt afdwalen. 45. Allah kent uw vijanden goed. Allah is voldoende als Vriend en Allah is toereikend als Helper. 46. Er zijn onder de Joden, die woorden uit hun verband rukken. En zij zeggen: “Wij horen en gehoorzamen niet” en “luistert gij, zonder te horen” en “Raainaa”, terwijl zij woorden verdraaien en het geloof zoeken te schenden. En indien zij gezegd hadden: “Wij horen en wij gehoorzamen” en “hoort toe” en “Kijk ons aan” het dit beter en oprechter voor hen zijn geweest. Maar Allah heeft hen wegens hun ongeloof vervloekt, zij geloven dus slechts weinig. 47. O, mensen van het Boek, gelooft in hetgeen Wij hebben nedergezonden, vervullende hetgeen bij u is voordat Wij uw leiders vernietigen en neerwerpen of hen vervloeken, zoals Wij het volk van de Sabbath vervloekten. Allah’s gebod zal volbracht worden. 48. Waarlijk, Allah vergeeft niet dat men iets met Hem vereenzelvigt, maar Hij zal al hetgeen daarbuiten staat vergeven, wie Hij wil. En wie iets met Allah vereenzelvigt, heeft inderdaad een zeer grote zonde begaan. 49. Hebt gij over hen niet vernomen die zichzelf rein achten? Neen, Allah is het, Die reinigt, wie Hij wil. Hen zal niet het minste onrecht worden aangedaan. 50. Zie, hoe zij een leugen tegen Allah smeden. En dat is, voorzeker, een klaarblijkelijke zonde. 51. Hebt gij degenen niet waargenomen aan wie een gedeelte van het Boek was gegeven? Zij geloven in afgoden en duivelen en zeggen van de ongelovigen: “Dezen zijn beter geleid op het pad dan de gelovigen”. 52. Dezen zijn degenen die Allah heeft vervloekt en die Allah vervloekt voor hen zult gij geen helper vinden”.

ook indrukwekkende nieuwe moskeeën gebouwd werden. In 1923 werd de naam van Constanti-nopel veranderd in Istanboel.

Ook de uitbreiding van de Islam naar het oosten toe was succesvol. Tegen 1500 is de bekering van Indonesië begonnen. In 1526 werd er een groot islamitisch koninkrijk in Noord- en Centraal-Indië gevestigd. Akbar de Grote was een van de beroemdste leiders van dit rijk, hetgeen tot de komst van de Engelsen, in de 18de eeuw, voortbestaan heeft.

In de 16de en 17de eeuw heeft het Ottomaanse rijk van Turkije geprobeerd om meer Europese landen onder het beheer van de Islam te stellen, maar dat is mislukt en hun invloed is in Europa afgeno-men. Het keerpunt was in 1683 toen een islamitische macht van 200.000 man een aanval op Wenen, in het hart van Europa, hebben gedaan. De Turkse sultan heeft aan Kara Mustafa, de generaal van het islamitische leger, een groen touw gegeven waarmee hij zichzelf moest ophangen indien zijn zending zou mislukken. Zij stonden op het punt om door de muren van de stad te breken, toen zij door een gecombineerde Oostenrijkse, Duitse en Poolse macht verslagen werden. De machten van de Islam zijn daarna nooit meer zo diep in Europa doorgedrongen. Als gevolg van deze nederlaag hebben zij zich gericht op de expansie in andere delen van de wereld.

Grote mond in het Westen

Nu, vier eeuwen later, heeft de Islam een herverschijsning in het hart van Europa gemaakt. Ondersteund door het hoogste geboortecijfer in de wereld, grote olierijkdom-men, alsook het morele en geestelijke verval in de wester-se wereld, is de Islam thans bezig om ongeken-de vorde-ringen in de traditionele westers-christelijke beschaving te maken. Bij deze nieuwe opmars worden intimidaties, de-monstraties, propaganda en publicaties aangewend.

Moderne machtsontplooiing

De expansionistische drijfkracht van de Islam is tegen het midden van de 20ste eeuw, na het herstel van Israël, het verval, en de ontdekking van olierijkdommen in Arabische landen, weer ontwaakt. Veel Arabische landen zijn economisch sterk geworden en gebruiken hun rijkdom om de verloren glorie van de Islam te trachten herwinnen. Het moslimfundamentalisme herleefde en heeft ertoe geleid dat hele landen, inbegrepen het regeringsstelsel, rechtspraak, onderwijs en verscheidene an-dere aspecten van het openbare leven, onder het directe beheer van de Koran en de *Sharia*-wetten gekomen zijn.

In zulke landen is er geen monarchie of de-mocratie maar een regering onder het beheer van godsdienstige leiders. Seculiere regerin-gen worden omver geworpen, ook al zijn zij in beginsel islamitisch. Een van de meest bekende islamitische revoluties van deze aard is die welke in Iran heeft plaatsgevon-den. Ook andere landen staan onder de druk van het fundamentalisme.

De islamitische revolutie is in volle opmars. Hun leiders hebben miljoenen oliedollars en zijn bereid om de oorlog te verklaren tegen elkeen die op hun pad ligt. Onder hun tegen-standers bevinden zich Christenen, Joden, zendelingen van alle niet-islamitische gelo-ven, atheïsten, seculiere humanisten, mos-limafvalligen, enz. De wereldwijde aanbid-ding van Allah, zowel als het politieke en economische beheer over de wereld door de naleving van de Koran en zijn *Sharia*-wet-ten, is hun finale doelstelling.

Op een internationale islamitische conferentie in Londen, 1976, werd gezegd: “Indien wij Londen voor de Islam kunnen winnen, zal het niet moeilijk zijn om de hele wereld te winnen”. Aan idealen van deze aard wordt praktische uitvoering gegeven. In 1945 was er maar één moskee in Engeland, in 1950 waren het er 25, in 1979 was dit aantal al gegroeid tot bij de 300, en vandaag zijn er meer dan 1000 moskeeën. In Regentpark, het hart van Londen, staat de grootste moskee van Engeland met een islamitische universiteit er vlak naast. Deze werd door de koningin geopend. Er zijn vandaag meer moslims in Engeland dan methodisten. Veel ongebruikte kerkgebouwen worden verkocht en tot moskeeën omgeschapen.

In zijn boek *The decline of Christianity and the rise of fanatical Islam*, wijst Joshua J. Adler erop dat West-Europa sedert 1960 miljoenen moslim-immigranten heeft toegelaten. Als dit zo voortgaat zal Europa uiteindelijk door moslims overheerst worden. Een historicus, Bat Ye'or, zegt in haar boek *Eurabia* dat het christelijke karakter van Europa bezig is te verdwijnen en voor de Arabische moslimcultuur plaats te maken - vandaar de verwijzing naar Europa's toekomst als *Eurabië*. Zij zegt: “Europe has evolved from a Judeo-Christian civilisation with important secular elements, to Eurabia: a secular-Muslim transitional society with its traditional Judeo-Christian principles rapidly disappearing”.

Verscheidene westerse leiders zijn ten slachtoffer gevallen van de islamitische propaganda die de [Islam als een vredelievend geloof](#) beschrijft. In zijn nieuwsbrief *The Berean Call* van november 2006 (blz. 3-4), zegt Dave Hunt het volgende:

“De paus zijn jammerlijke verontschuldiging aan de moslims, omdat hij door de waarheid aanstoot aan hen gegeven heeft, is een ander voorbeeld van hoe het Westen voortgaat om door moslimdreigementen geïntimideerd te worden, om op een schijnheilige wijze de schokkende waarheid over de Islam te ontkennen. Moslims horen zichzelf te schamen omdat hun ‘god’ het paradijs belooft aan mensen die onschuldige vrouwen en kinderen vermoorden.

Het boek van dood en terreur

“Een mens zal ver moeten zoeken om in enige plaats in de wereld terrorisme te ontmoeten waarvoor niet de Islam en moslims verantwoordelijk zijn. Nochtans gaan zij met hun verschrikkelijke leugens voort door de Islam aan vrede te koppelen en tegelijkertijd allen, die de waarheid vertellen, te bedreigen, hetgeen eigenlijk hierop neerkomt: ‘Als u het zult wagen de Islam te bekritisieren, door de Islam een godsdienst van geweld te noemen, zullen wij u doden om te bewijzen dat het een godsdienst van vrede is’!

“Het schandalige feit dat westerse leiders zoals Bush, Blair, Chirac, Billy Graham en de paus voortgaan om naar aanleiding van zulke bedreigingen de Islam als een godsdienst van vrede te prijzen, is een ernstig verraad tegen hun eigen verantwoordelijkheid. Deze overgave aan de afpersing van de Islam zal onvermijdelijk naar de volledige islamisering van de westerse wereld leiden, en leiden tot het verlies van de vrijheden die voor ons zo belangrijk zijn. In Europa, en vooral in Engeland, heeft de islamisering reeds het punt bereikt waarop die niet meer kan gestuit worden, en Amerika ligt niet ver meer achterop...

“Wij zijn betrokken in een dodelijke oorlog - niet tegen terroristen en extremisten - maar tegen de Islam zelf. Dit is een feit dat het Westen weigert te erkennen. De ‘politiek correcte’ leugens die zo populair zijn in het Westen, moeten verworpen worden. Wij zijn bezig met deze oorlog te verliezen, en wij zullen die blijven verliezen totdat het Westen de waarheid erkent dat het terrorisme dat door moslimextremisten gepleegd wordt, niet onze werkelijke vijand is maar de gewelddadige godsdienst van de Islam zelf...

“De Koran die Mohammed volgens zijn eigen aanspraak door bemiddeling van de engel Gabriël van Allah ontvangen heeft, bezit meer dan 100 verzen waarin het gebruik van geweld bevolen wordt om mensen te vermoorden en de wereld over te nemen. Een daarvan is: ‘Wanneer de heilige maanden voorbij zijn, doodt dan de afgodendienaren [dit is ieder die Allah als de enige god en Mo-

ammed als zijn profeet verwerpt] waar gij hen ook vindt en grijpt hen en belegert hen en loert op hen uit elke hinderlaag' (Sura 9:5)" (Einde aanhaling).

Een van de belangrijkste tekenen in de islamitische wereldrevolutie is Israël, en specifiek de stad Jeruzalem. Sedert het herstel van Israël in 1948 zijn er continu oproepen gedaan tot de vernietiging van Israël. Nadat de Joden het oude deel van Jeruzalem in de zesdaagse oorlog in 1967 heroverd hebben, heeft deze oproep nog harder geklonken. Toen Jeruzalem in 1980 door een voormalig minister Menachem Begin, tot eeuwige en onverdeeldbare hoofdstad van Israël verklaard werd, heeft de haat tegen Israël nieuwe hoogten bereikt. Verscheidene Arabische landen hebben zich tot een *Jihad* tegen Israël verbonden totdat Israël uitgewist en in een Palestijnse staat omgeschapen is. De oproep voor de vernietiging van Israël is een moderne herhaling van de vernietigingsoorlog die Israëls antieke vijanden tegen hen gepland hebben, waardoor zij ook de God van Israël geminacht hebben:

"O God! zwijg niet, houd U niet als doof, en zijt niet stil, o God! 3 Want zie, Uw vijanden maken getier, en Uw haters steken de kop op. 4 Zij maken listig een heimelijke aanslag tegen Uw volk, en beraadslagen zich tegen Uw verborgen. 5 Zij hebben gezegd: Komt, en laat ons hen uitroeien, dat zij geen volk meer zijn; dat aan de naam van Israël niet meer gedacht worde. 6 Want zij hebben in het hart te zamen geraadslaagd; tegen U hebben zij een verbond gemaakt; 7 De tenten van Edom en der Ismaëlieten, Moab en de Hagarenen; 8 Gebal, en Ammon, en Amalek, Palestina met de inwoners van Tyrus. 9 Ook heeft zich Assur bij hen gevoegd; zij zijn de kinderen van Lot tot een arm geweest. ... 13 Die zeiden: Laat ons de schone woningen Gods voor ons in erfelijke bezitting nemen." (Ps. 83:2-9,13-15 - SV 1977).

De huidige Arabische volken zijn de afstammelingen van deze antieke volken. De Edomieten stamden af van Ezau (vgl. Gen. 25:25,30), terwijl de Ismaëlieten en de Hagarenen van Ismaël en zijn moeder Hagar afstamden. Hun gevecht is tegen Jahweh, de Heilige van Israël, én tegen Zijn volk. De "schone woningen Gods" dat zij in bezit willen nemen verwijst naar Jeruzalem, en specifiek de tempel en het tempelterrein. Jeruzalem wordt door God genoemd: "de stad, die Ik Mij verkoren heb, om Mijn Naam daar te stellen" (1 Kon. 11:36). Nadat Salomo de tempel gebouwd heeft, heeft Jahweh gezegd: "Ik heb uw gebed en uw smeking gehoord, die gij voor Mijn aangezicht smekende gedaan hebt; Ik heb dat huis geheiligd, dat gij gebouwd hebt, opdat Ik Mijn Naam aldaar tot in eeuwigheid zette; en Mijn ogen en Mijn hart zullen daar zijn te allen dage" (1 Kon. 9:3 - SV 1977). De Naam van Jahweh is voor eeuwig aan Jeruzalem verbonden, en de Islam wil dit ongedaan maken.

Omdat de islamieten hun geloof als een authentieke en onvervalste monotheïstische godsdienst beschouwen, zien zij het als hun taak om Judaïsme en Christendom in diskrediet te brengen en door de Islam te vervangen. Op het terrein waar de tempel van Israël moet staan, hebben zij een moskee, de Rotskoepel, gebouwd die voor hen de derde heiligste plaats op aarde is, na Mekka en Medina. Zij geloven dat Mohammed van de rots in deze moskee af naar de hemel opgevaren is en weer teruggekeerd met de opdracht om de hele wereld aan het gezag van Allah te onderwerpen. Zij voorzien dat nadat Israël en zijn bondgenoten vernietigd zijn, Jeruzalem de hoofdstad zal worden van een Islamitisch wereldrijk, waarover de Imam Mahdi (de messias van de Islam) zal regeren.

Het moslimgeloof bezit het vermogen om militant optreden aan te moedigen doordat geweld gerechtvaardigd wordt om ongelovigen aan het gezag van de Koran te onderwerpen. Wij moeten niet misleid worden door de argumenten voor valse vrede die zij voorhouden, want dit wordt slechts gedaan om tijd te winnen voor een gewapende strijd, die door hen als onafwendbaar wordt beschouwd. Indien de Islam het vermogen heeft om vreedzaam samenleven te bevorderen, dan hebben zij nu de gelegenheid om dit in het conflict tussen de Soennitische en Sjiïetische fracties van hun geloof toe te passen - vooral in de bloedige strijd die zij in Irak voeren. Het tegendeel is echter waar, want de ondersteuners van deze twee groepen in andere landen blazen de strijd tussen hen verder aan.

De greep op Afrika

Het is ook nodig sommige van de oogmerken van de Islam met betrekking tot Afrika aan te tonen. Noord-Afrika wordt reeds lang door moslims overheerst, en zij zijn ook bezig om snel in Centraal- en Zuid-Afrika veld te winnen. Grote sommen geld werden geschonken door Libië, Saoedi-Arabië en andere olierijke moslimlanden, voor de oprichting van moskeeën. In Nigeria was er een uitge-

breide burgeroorlog tussen de moslim- en christelijke sectoren van de samenleving. Oost-Afrika staat al heel lang onder sterke Arabische invloed als gevolg van eeuwenoude handelsbanden met deze landen. De Swahilitaal die door meer dan 100 miljoen mensen gesproken wordt, vooral in Kenia, Tanzanië, Oeganda en Noord-Mozambique, is een mengsel van Arabisch en Afrikaanse talen.

Het Centrum voor Strategische en Internationale Studies in Washington zegt dat Afrika 300 miljoen moslims telt en dat zij daar overal bezig zijn om sterke bolwerken te worden van extremistische groepen. Het bloedbad in Soedan is een bewijs van hun onverdraagzaamheid tegenover andere geloven. In zijn boek *Faith under Fire in Sudan*, zegt Peter Hammon het volgende over de wreedheden van de Islam in dit land:

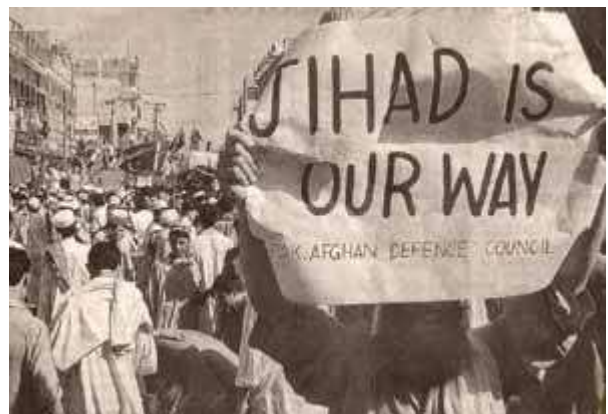
“Soedan is een van de grootste tragedies in Afrika... Sedert 1956 hebben opeenvolgende moslimregeringen in Soedan een reeks verwoestende oorlogen gevoerd tegen de niet-islamitische zwarte bevolking van het zuiden... Sedert 1993 hebben de regering van Soedan en rebellengroepen, totale verwoesting in het Nubagebergte gezaaid. De moslimsoldaten hebben burgerlijke graanvoorraden en veestapels vernietigd, hun steden gebombardeerd, grote groepen mensen als slaven gevangen genomen, in strafkampen vastgehouden, en ook christenen en traditionele zwarten om het leven gebracht... Het resultaat van de islamitische revolutie in Soedan was de vernietiging van de economie van het land, de verdere verdeling van de gemeenschap en de dood van om en bij twee miljoen mensen”.

Soedan is een voorbeeld van de snelle uitbreiding van de Islam. Saoedi-Arabië is de belangrijkste borg van de *Islamic Propagation Centre International* in Durban, vanwaar grote hoeveelheden moslimpropaganda uitgaat. Sommige van deze publicaties zijn hoogst agressief, zoals b.v. dat ene met de titel *Crucifixion or Cruci-fiction?* In dit boek valt Ahmed Deedat de eer en Godheid van Jezus aan op de ergst denkbare manier:

- Jezus wordt als een mislukking voorgesteld en Zijn zielswroeging in Gethsémané als lafhartig voorgesteld (blz. 20-21,29). Hij wordt een onwillig slachtoffer genoemd (blz. 16) omdat Hij naar bewering niet geweten heeft van een overeenkomst met God dat Hij sterven moest.
- Het feit dat de discipelen niet in staat waren om samen met Jezus te waken, wordt op een spottende wijze aan drankmisbruik toegeschreven: “Food and drink was all on the house” (blz. 18).
- De begrafenis en opstanding van Jezus wordt onder verdenking gesteld door het als bedrog te beschrijven (blz. 42-43).
- De Godheid van Jezus wordt aangevallen door heidense invloeden ervoor verantwoordelijk te stellen dat Jezus tot God werd verklaard (blz. 25).
- Men drijft ook met de Heilige Geest de spot: “If these verses were inspired by God, then, it seems, that the poor ‘Holy Ghost’ did not have the word ‘resurrected’ in its vocabulary” (bl. 50).
- Christelijke zendelingen worden op een beledigende wijze als zieke mensen beschreven (blz. 9). “For these sick people, whether American or South African, every trick in the bag is permissible to clinch a convert for Christ” (bl. 76).

In landen waar de Islam stevig voet gekregen heeft wordt bijbelonderricht vlug uit de leerplannen van de scholen gehaald omdat dit als een aanval op de rechten van de moslims gezien wordt. Hieruit blijkt duidelijk de valsheid en dubbele standaarden van de Islam. Zij erkennen niet de rechten van minderheidsgeloven in hun eigen landen, en in veel gevallen stellen zij een hevige vervolging tegen Christenen in. Wanneer zij echter zelf een minderheidsgroep in een ander land zijn, maken zij op uitgebreide wijze aanspraak op uitgebreide godsdienstige en politieke rechten.

De islamisering van Afrika is reeds ver gevorderd.

Het wezen van Islam: expansie door Jihad

De huidige Jihad

Sedert de aanvallen van 11 september 2001 (9/11), die door de Al Qaeda-beweging van Osama bin Laden op Amerika gepleegd werden, is de islamitische *Jihad* een wereldwijd verschijnsel geworden. De Amerikaanse aanvallen in Afghanistan en Irak hebben de situatie nog verergerd omdat zij niet de werkelijke leiders van de internationale *Jihad* gestraft hebben.

De Ideologische drijfkracht achter de terreurveldtocht tegen Israël, Amerika en hun bondgenoten is duidelijk in het moslimgeloof zélf gelegen. Dit geloof genereert sterke revolutionaire, antikapitalistische, antichristelijke en vooral anti-joodse gezindheden. In zijn boek *Muslim Society* (1983) zegt prof. E. Gellner: “Van alle wereldgodsdiensten blijkt de Islam in de 20ste eeuw de grootste politieke ondersteuning te genieten. Dit onderschraagt een aantal regeringen die erg traditioneel en conservatief zijn, maar is ook in staat om intense revolutionaire gezindheden op te wekken en met uiterst radicalisme te verenigen. Als een middel voor politieke mobilisatie is de Islam het Marxisme voorbijgestoken, alsook alle andere godsdiensten”.

De Islamitische *Jihad* heeft twee doelstellingen. De ene is de omverwerping van ‘boze’ regeringen in moslimstaten omdat de leiders slechts in naam moslim zijn. Het wordt als een politieke plicht gezien hen ten val te brengen en door fundamentalistisch-islamitische regeringen te vervangen. Het andere doel is tegen niet-moslimstaten te strijden - vooral Amerika en zijn bondgenoten. Israël wordt als hun belangrijkste doelwit gezien omdat dit land naar bewering een voorpost is van het Amerikaanse, Christelijke en Joodse imperialisme; daar wil de moslimwereld verdeeldheid zaaien. Hoewel Israël het belangrijkste doelwit is van de *Jihadisten*, wordt vooral Amerika ervoor verantwoordelijk gehouden dat zij Israël met veel geld en modern wapentuig ondersteunen en ook hun recht op voortbestaan erkennen. Voor hen is dit de grote reden waarom Israël nog altijd niet door de Islam werd overwonnen. In het licht hiervan verwijst de radicale Islam naar Israël als de *Satan* en Amerika als de *Grote Satan*. Zij willen beide landen graag ten val brengen

Groot-Brittannië werkt met Amerika samen in de strijd tegen terrorisme en heeft een groot aantal soldaten in Afghanistan en Irak ingezet. Als gevolg hiervan bestemmen moslimterroristen ook dit land voor grote aanvallen. Volgens een Brits intelligence-document, aangehaald in de *The Sunday Telegraph* van 25 februari 2007, zijn er meer dan 2000 islamitische terroristen die vanuit Bulgarije werken. Zij worden met de Al Qaeda-beweging gelinkt en men vermoedt dat zij aanvallen hebben gepland tegen het Britse volk en de regering. Als gevolg van het grote aantal moslims in Engeland kunnen zij gemakkelijk in dit land beschutting vinden.

Er zijn verscheidene radicale groepen Palestijnen in Israël die de vlammen van een islamitische revolutie aanblazen. Het volgende is een voorbeeld hiervan. Scott Shiloh (*Arutz Sheva*, 16 nov. 2005) zegt:

“Moslimradicalen gebruiken de Tempelberg als een focuspunt om de vestiging van een wereldwijde moslimstaat te plannen en te verkondigen, met Jeruzalem als hoofdstad. Een van de revolutionaire groepen die op de Tempelberg actief zijn, is Hizab Altahrir (De Islamitische Bevrijdingspartij¹¹). Zij huldigen een ideologie die soortgelijk is aan die van Al Qaeda, en heeft reeds een netwerk in de meeste Europese landen gevestigd. De bevordering van islamitische propaganda en een vaste verbintenis met een *Jihad* staat bovenaan hun politieke agenda. De andere groep beijvert de onderwerping van de hele wereld aan de islamitische wet (*Sharia*), alsook de vernietiging van alle niet-islamitische naties en godsdiensten. De Islamitische Bevrijdingspartij heeft Europa als doelwit gemaakt voor de actieve verspreiding van zijn ideologie...

“Sjeik Riyad Salah, het hoofd van de Islamitische Beweging in Israël, verkondigt ook actief het beginsel van een islamitische revolutie. ‘Wij staan voor de deur van een islamitische revolutie’, zegt hij tegen de Arabieren van Israël. ‘De wereldwijde machten van de boosheid zullen in een islamitische revolutie uitgeschakeld en door een islamitische wereldstaat vervangen worden, met Jeruzalem als hoofdstad’ ... Salah’s organisatie heeft bijgedragen tot pogingen om Arabische moskeeën op de Tempelberg te restaureren en ook om Joodse oudheden op de Tempelberg te vernietigen. Duizenden jonge Arabieren sluiten aan bij de jeugdbeweging van de partij onder de opruiende slagzin van Bij-

¹¹ The Islamic Liberation Party.

eenkomsten om de Revolutie te Verkondigen. Deze beweging heeft onlangs nabij de Rotskoepel op de Tempelberg een spandoek gespannen met de volgende woorden: Revolutie is een opdracht van Allah. Deze jeugdgroep werd door andere partijleden begroet met de woorden: Volgend jaar in Jeruzalem, onder het beheer van de Islamitische Revolutie.”

Compromis

Niettegenstaande de militante oppositie tegen het Judaïsme en Christendom, wordt er soms verwezen naar de ‘misleide volgelingen van deze geloven’ als volgelingen van Allah. Pogingen worden aangewend om hen onder het banier van de Islam te scharen onder het voorwendsel dat de Islam het enige ware monotheïstische geloof is. De prijs voor dit compromis is dat men de godheid van Christus verwerpt, God als Allah aanspreekt, en dat erkend moet worden dat de Bijbel veel fouten en vervalsingen bevat waardoor hij ondergeschikt wordt gemaakt aan de Koran als de finale openbaring van God. Een gedeelte van de Koran waar een compromis van die aard wordt voorgestaan, is Sura 2 vers 136: “Wij geloven in Allah en in hetgeen ons is geopenbaard en in hetgeen tot Abraham, Ismaël, Izaäk, Jacob en de stammen werd nedergezonden en in hetgeen aan Mozes en Jezus werd gegeven en in hetgeen aan alle andere profeten werd gegeven door hun Heer. Wij maken geen onderscheid tussen hen en aan Hem onderwerpen wij ons”.

De islam maakt er aanspraak op dat de Profeet van God, waarvan Mozes in Deut. 18:15 gesproken heeft, naar Mohammed verwijst. Zij zeggen ook dat de Trooster en Raadgever die Jezus aan de wereld beloofd heeft (Joh. 14:16; 16:7), niet de Heilige Geest is maar Mohammed. Er heerst onder veel moslims de verwachting dat Jezus van Nazareth, die de komende wereldmessias zal zijn, niet de Jezus van de Bijbel is maar de verdraaide Jezus van de Koran, die slechts een profeet is. Jezus wordt 97 keer in de Koran genoemd¹².

Vastberaden pogingen worden aangewend om Jezus in termen van islamitische concepten te definiëren, en Hem zodoende als een van de grote profeten van de Islam voor te houden. Deze ideeën worden in verscheidene boekjes gepropageerd die in Riyadh, Saoedi-Arabië, gedrukt en wereldwijd door tal van islamitische propagandacentra verspreid worden. Hierna enkele voorbeelden van deze publicaties: *We believe in Jesus* door Soliman H. Al-But’he, *Qur’anic verses about Christianity* door Abdullah Al-Saeed, *A brief illustrated guide to understanding Islam* door I.A. Ibrahim, en *Jesus is coming* door A.H. Jacob.

In het boekje *Jesus is coming* verwerpt A.H. Jacob de Bijbel als het onfeilbare Woord van God: “**De Bijbel is verdraaid, veranderd en niet meer het Boek van God...**” (blz. 22). Alle beschouwingen over Jezus en de Antichrist worden bijgevolg op de Koran gebaseerd. Moslims beschouwen Jezus niet als God en niet als de Zoon van God (blz. 20-21) en verwerpen ook de Bijbelse weergave van de kruisiging: “**De Koran leert dat Jezus Christus niet gekruisigd of door de Joden gedood werd**” (blz. 25). Volgens deze lering is iemand anders in Jezus’ plaats en onder zijn naam gekruisigd.

De schrijver zegt het volgende over de Antichrist: “**De valse messias zal een jongeman zijn met grauwe haren en een uitpuilend oog ... Hij zal komen van de weg tussen Syrië en Irak, en links en rechts vernietigen en bloed vergieten**” (blz. 9).

In zijn boekje wijdt de schrijver de meeste aandacht aan de identiteit, leerstellingen en wederkomst van Jezus Christus, die volgens hem een belangrijke wegbereider was voor Mohammed. Hij zegt:

“**De Messias, zoon van Maria, zal in Damascus naar de aarde toe neerdalen. Jezus Christus zal de valse messias (de Antichrist) zoeken, hem nabij Jeruzalem vangen en doden**” (blz. 10).

“**Gods boodschapper, Mohammed, heeft gezegd dat Jezus, de zoon van Maria, binnenkort naar onze mensen (de moslims) zal neerdalen. Hij zal het mensdom op een rechtvaardige wijze door de wet van de Koran en de Soenna oordelen en regeren. Hij zal het kruis verbreken en ook de verkoop en het eten van varkensvlees verbieden**” (blz. 15).

¹² De naam “Jezus” tel ik 30 keer en in 11 Sura’s van de Koran: 2:87,136,253; 3:45,52,54,55,59,61,84; 4:157,159,163, 171; 5:46,78,110,112,114,116; 6:85; 19:30,34; 33:7; 42:13; 43:59,63; 57:27; 61:6,14. *Isa* is daar de Arabische naam voor Jezus.

“Jezus zal als een volgeling van Gods laatste boodschapper, Mohammed, terugkeren om de ware godsdienst, namelijk de Islam, te laten herleven... Hij komt terug om de wereld in gerechtigheid te regeren door Gods finale openbaring aan het mensdom in de heilige Koran, wat in overeenstemming zal zijn met de godsdienstige tradities van de profeet Mohammed. Hij zal het mensdom leren om God binnen het verband van het islamitische monotheïsme te dienen - om Hem alleen te aanbidden, in de voetsporen van zijn Boodschapper Mohammed te stappen, en de mensen tegen de eeuwige gevolgen van polytheïsme (de aanbidding van veel goden) te waarschuwen”. (blz. 17-18).

“Jezus zal de valse leerstellingen die in zijn naam verkondigd worden, vernietigen, zoals b.v. dat er een drie-enige God is, wat een polytheïstisch geloof is. Hij zal het feit beklemtonen dat God Eén is, een absolute eenheid en niet een samengestelde eenheid. Jezus zal Zichzelf niet in een vader-zoon-verhouding tegenover God stellen. Hij zal eerder zijn verhouding tegenover God als een meester-slaaf-verhouding zien... Jezus zal ontkennen dat hij enige van Gods attributen bezit. Hij heeft er nooit aanspraak op gemaakt dat Hij God is en ook nooit naar zichzelf als de zoon van God verwezen. Hij was slechts een profeet en een dankbare slaaf van God” (blz. 20,21).

“Tijdens zijn wederkomst zal hij verklaren dat hij een slaaf van God is en een volgeling van zijn broeder, Profeet Mohammed, die de laatste Boodschapper van God is. Jezus zal gebeden opzeggen op de juiste manier, zoals de moslims dat doen, zal de armen helpen, vasten tijdens de maand Ramadan, de Hadj-pelgrimstocht naar Mekka ondernemen, en de Umrah onderhouden” (blz. 23). Hij zal het eten van varkensvlees verbieden en alle varkens laten afslachten blz. 27-29).

“Jezus komt terug om de valse aanspraak te weerleggen dat de Joden Hem hebben gedood. Hij zal tegen de Joden strijden en de valse messias doden. De Joden zullen de soldaten en volgelingen van de valse messias zijn. Tijdens zijn bewind zullen de Joden een erg sterke regering hebben, maar slechts tot Jezus Christus, de zoon van Maria, neerdaalt. Hij zal dan de valse messias opsporen en doden. Daarna zal Jezus en zijn Moslim-bondgenoten tegen de Joden strijden totdat de overblijvenden van hen tussen de rotsen zullen weggelopen... Hij zal ook de Christenen doden die het kruis vereren. Wanneer beide groepen overwonnen en onderworpen zijn, en de aarde van het polytheïsme en ongelooft gereinigd is, zal er vrede en harmonie zijn tussen alle mensen op aarde” (blz. 24).

Moslims zeggen ook dat Jezus 33 jaar op aarde geleefd heeft, en dat Hij voor de overblijvende zeven jaar van zijn profetische bediening, van totaal 40 jaar, moet terugkeren. Zij zullen dus de Anti-christ als “Jezus” aannemen wanneer hij voor een profetische week van zeven jaar een verbond met Israël en veel andere naties zal sluiten (Dan. 9:27). Hij zal ook, als de universele messias van alle geloven, zich ten nauwste met de Islam identificeren.

De Sjiietische Imam

De Sjiieten verwachten sterk de komst van de 12de Imam als de wereldmessias. De leider van Iran, president Mahmoud Ahmadinejad, die bedreigd heeft Israël van de wereldkaart te wissen, heeft de rol van wegbereider voor de komende Imam aanvaard.

Zie: Moslims zien uit naar de “Volmaakte Man van Vrede”: [DOC](#) of [PDF](#)
Zie ook het artikel [“De Twaalfde Imam”](#)

Tony Pearce (*Light for the Last Days*, dec. 2005) zegt het volgende over deze dictator:

“Ahmadinejad zegt dat het getij van de islamitische revolutie spoedig over de hele wereld zal spoelen. Hij gelooft dat de wereld op een botsing van beschavingen afstuurt waarin de Islam het enige eerbare alternatief is voor de westerse overheersing. Hij is ervan overtuigd dat de Islam kan en zal winnen.

“Er is niets gevaarlijker in de wereld dan een godsdienstige fanaticus die ernaar streeft om zijn ideeën over gerechtigheid door geweld op anderen af te dwingen. Een deel van Ahmadinejads overtuigingen spruiten voort uit zijn geloof in de tweede komst van de 12de Imam. Volgens de Sjiietische weergave van de Islam is de 12de afstammeling van Mohammed, die bekendstaat als de 12de Imam of de Mahdi, in het jaar 941, meer dan duizend jaar geleden, verdwenen en heeft hij zich verborgen gehouden. De Sjiieten geloven dat hij zal terugkeren wanneer de wereld vol onderdrukking

en tirannie zal zijn. Zij geloven dat hij zich schuilhoudt in de put Jakarta in Iran. Moslims ondernemen pelgrimstochten naar deze put en gooien er geschreven verzoeken in, in de hoop dat de Imam ze zal lezen en hen te hulp zal komen.

“Ahmadinejad zegt: ‘Het hoofddoel van onze revolutie is de weg voor te bereiden voor de verschijning van de 12de Imam, de Mahdi... De regering van Iran heeft een kabinetsvergadering gehouden waarin besloten werd om een verbond met de 12de Imam te sluiten... Een groot aantal van Ahmadijads intieme vrienden en bondgenoten praten openlijk over de voorbereidingen voor de herverschijning van de verborgen Imam, en verbinden deze voorbereidingen uitdrukkelijk aan Iran zijn kernprogramma... Hun argument is dat zij hun boosheid, tirannie en onderdrukking moeten bevorderen om de komst van de 12de Imam te bespoedigen”.

Sjiïeten geloven dat de Imam Mahdi zeven jaar lang op aarde zal regeren voordat hij in een finaal oordeel het einde van de wereld zal brengen. Ahmadinejads regering heeft reeds besloten een verbond met hem te sluiten. Daniël zegt over de tijd dat de valse messias komt: “En hij zal velen het verbond versterken, één week [van zeven jaar]” (Dan. 9:27).

Er zijn er in Iran die de verschijning van de Imam binnen de volgende twee jaar of zo verwachten. Ahmadinejad is van mening dat het land voor deze grote gebeurtenis voorbereid moet zijn, door genoeg hotels voor het grote aantal toeristen en pelgrims te bouwen die Iran in die tijd zullen bezoeken.

Verwikkelingen in Iran (het voormalige Perzië) moeten in een ernstig licht beschouwd worden, omdat dit land samen met andere moslimlanden zoals Turkije, Lybië en Ethiopië als bondgenoten in een Russisch-Arabische inval in Israël genoemd wordt (Ezech. 38:1-16). Let vooral op Ezech. 38:8 en 16, wat bevestigt dat het een eindtijdse oorlog zal zijn. Militante moslims gaan dus de steun van Rusland (het antieke Magog) verkrijgen en op een erg grote schaal uitvoering proberen te geven aan hun vernietigingsdrang tegen Israël, maar door een grote dramatische ingreep van de Heer zullen zij op de bergen van Israël vallen (Ezech. 39:1-7). Het toneel voor deze oorlog wordt in allerijl voorbereid, omdat Rusland bezig is met toenadering zoeken tot de vijanden van Israël.

Ga hier naar deel 2 / 2: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/islamopmars1.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm